

**(Житомирський державний університет імені Івана
Підготовка майбутніх учителів до використання методу проєкту позаурочній
діяльності підлітків**

У роботі проаналізовано різні точки зору щодо визначення поняття ' проєктів', сформульовані завдання та вимоги до студентів щодо організації проєктної діяльності з підлітками в позаурочний час. Автором визначено проєктів та напрями їх планування. Розкрито зміст пізнавально-аналітичної конструктивно-операційної складових проєктної діяльності.

Сьогодні є очевидним те, що реалізувати принципи особи орієнтованого навчання при традиційних підходах неможливі виключення кожного учня в активний пізнавальний та пошуковий який застосовує на практиці отримані знання з безпечного поводження повинно бути створено адекватне навчально-виховне середовище, що забезпечувало б можливість вільного доступу до різних джерел інформації спілкування з однолітками, спільної праці під час вирішення життєвих і важливих проблем [1]. Найбільш перспективним з підношенні є метод проєктів.

Мета даної роботи полягає в ознайомленні з методикою під майбутніх учителів до використання методу проєктів у поз. діяльності.

Метод проєктів - це педагогічна технологія, орієнтована не на інтеграцію фактичних знань, а на їх застосування та набуття нових (інколи і самоосвіти). Поняття "метод проєктів", з однієї сторони, означає організації пізнавально-трудової діяльності учнів, що передбачає ви; потреб людини, проектування продукту праці відповідно до цих виготовлення чи надання послуги, оцінку якості, визначення р< попиту на ринку товарів, він розвиває у школярів здатність постійного та самостійного оволодіння новими видами робіт. З іншої сторони проєктів - це система навчання, за якою учні набувають знання, навички у процесі планування та виконання практичних завдань-г що постійно ускладнюються.

При розробці проєктів перед студентами, як майбутніми вчителями, в контексті досліджуваної проблеми ставилися наступні завдання: і передати учням суму тих чи інших знань з питань безпеки, а й сформувати навички здобувати ці знання самостійно та вміти застосовувати їх і небезпек різного походження; сприяти у здобутті учнем комуні павичок, тобто здатності працювати у різноманітних групах, виконуючи всілякі соціальні ролі (лідера, виконавця,

посередника тощо); органі: спілкування дітей різного віку, соціального статусу, національності; знайомити їх з культурою безпеки різних народів, різними поглядами на суспільні, екологічні, духовні, техногенні, особисті проблеми питань безпеки та залежно від цього з різними методами попередження, усунення, запобігання небезпекам; формувати в учнів уміння користуватися дослідницькими прийомами: збирати необхідну інформацію, вміти її аналізувати з різних позицій, висувати різні гіпотези, вміти робити висновки [2]. Для того, щоб розпочати проектну діяльність, учитель повинен знати основні вимоги щодо її організації. Стосовно нашого дослідження можна виділити наступні вимоги до організації проектної діяльності в позаурочний час: наявність значущої у дослідницькому і творчому плані проблеми (завдання), що потребує інтегрованих знань з математики, фізики, хімії, біології, лінгвістики, медицини, гігієни, психології, ергономіки, соціології, економіки, права тощо, дослідницького пошуку для її розв'язання (наприклад, дослідження системи харчування підлітків; проблема впливу алкоголю на стан безпеки на дорогах тощо); практична, теоретична, пізнавальна значущість передбачуваних результатів (наприклад, розповсюдження пам'ятки про здорове харчування відповідно до вимог певного регіону; фактори, що впливають на збільшення ДТП; тенденції, що простежуються у розвитку сучасних небезпек природного походження тощо). При підготовці студентів до використання методу проектів у позаурочний час з метою формування безпечної поведінки підлітків нами було запропоновано створення проектів двох типів: із загальнотеоретичних питань безпеки життєдіяльності; із методичних питань організації позаурочної діяльності з безпеки життєдіяльності. При розробці навчальних проектів викладач виконує роль координатора та консультанта, а студент - активного розробника та виконавця. Особливістю такої роботи є те, що і викладач, і студенти мають спільну функцію - носія інформації. Зокрема, студентам пропонувалося створити два типи проектів за визначеними раніше напрямками: *загальнотеоретичні питання безпеки життєдіяльності* ("Вартові здоров'я" (вплив забруднення атмосфери, літосфери, гідросфери на здоров'я людини), „Відпочиваємо

безпечно" (криміногенні чинники урбанізованого середовища), "Здорове харчування" (сучасні харчові добавки та їх вплив на здоров'я людини тощо); *методичні питання організації позаурочної діяльності з безпеки життєдіяльності* (організація роботи ініціативної групи "Безпека на вулицях", руху "Антикримінальний шкільний патруль", конкурсу "Фантастичний проект безпечного міста" тощо). Планування проектів здійснювалось у двох напрямках: характеристика проекту (інформація для викладача): тип проекту (індивідуальний, творчий, груповий, інформаційний, рольовий тощо), об'єкт пізнання, провідне завдання, спосіб вирішення, освітній продукт; орієнтовний план виконання проекту (інформація для студентів). Слід зауважити, що для другого типу проектів планування за обома напрямками виконують самі студенти.